

Punkt, linia, płaszczyzna

To Štefan BALÁZS, Karin BEYENS, Györgyi BORS, Dominique CHAPUIS, Rebecca CHOU, Maria CUEVAS, Maks DANNECKER, Gabriel DE GAUDI, Judith DUQUEMIN, Katharina FISCHBORN, Christine LÖW, Marcin LUBERA, Grzegorz MROCZKOWSKI, OSTER + KOEZLE, Mark STAREL, Przemek SULIGA, Virgilijus TRAKIMAVICIUS, Ron VAN DE VYVER, Gerard VAN DER HORST, Margriet VAN ENGELEN, Jürgen WOLFF, Grace WYCHOWANSKA i ZEBONE.

Tytuł wystawy „punkt, linia, płaszczyzna” można opisać zarówno od strony geometrii, jak i historii sztuki abstrakcyjnej, ponieważ są to najbardziej podstawowe elementy budujące obraz oraz przestrzeń wizualną.

Od strony geometrii, tytuł odnosi się do najprostszych elementów budujących obraz i przestrzeń wizualną. W kulturze i sztuce, zwłaszcza w abstrakcji geometrycznej, stanowią one podstawowy język formy, z którego artyści tworzą złożone kompozycje i znaczenia.

Od strony historii sztuki tytuł nawiązuje do refleksji teoretycznej nad sztuką, do książki „Punkt i linia a płaszczyzna” autorstwa Wassily’ego Kandinsky’ego. Artysta analizował w niej, jak te elementy działają wizualnie i emocjonalnie w kompozycji. Jego teoria wpłynęła na wielu twórców związanych z Bauhausem, którzy traktowali geometrię jako uniwersalny język sztuki.

Z punktu widzenia praktyk artystycznych geometrii dyskursywnej tytuł wystawy można interpretować jako odniesienie do sposobu, w jaki kultura i sztuka tworzą znaczenia poprzez podstawowe struktury wizualne. Punkt, linia i płaszczyzna stają się modelami organizacji myślenia i komunikacji wizualnej. Punkt może symbolizować pojedynczą ideę, zdarzenie lub znak w przestrzeni kultury. Linia oznacza relację, ciągłość lub kierunek między punktami (np. narrację, rozwój myśli). Płaszczyzna tworzy pole interpretacji, w którym różne elementy mogą współistnieć i budować sens. W ujęciu geometrii dyskursywnej punkt, linia i płaszczyzna stają się więc nie tylko elementami kompozycji, lecz także metaforami struktury dyskursu kulturowego.

Wystawa czynna: wt.-sob. 12-17